

om opdeling opfyldt, selv om vi faktisk ikke havde samling på et flertal. Det er faktisk sket, fordi regeringen godt kunne se argumentet i det, og det kunne være, at det også kunne lade sig gøre under den her regering, hvem ved?

Men jeg vil sige, at jeg ikke har været udsat for andre af de her finanslovsforslag under de andre ressortområder endnu, så derfor har jeg ingen øvelse i det lige her og nu. Men jeg vil brokke mig, når jeg møder de bunkebryllupper. Vi havde et fra skatteministeren i forrige uge, som ikke havde noget med finansloven at gøre. Det var syv-otte andre småændringer under forskellige lovgivninger, og der brokkede jeg mig over det, og det har jeg haft lejlighed til at gøre i hvert fald fire-fem gange siden valget under forskellige ministre. Men det har altså ikke haft noget med finanslovsforslaget at gøre.

Men jeg synes, at det er en ussik, og jeg synes, at det er kunstigt at skulle opfylde en statistik om at holde lovforslag nede på et bestemt antal. Det er ikke en måde at gøre det på.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Da der ikke er flere, der ... Miljøministeren havde ikke bedt om ordet, men altså ...

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jo, men selvfølgelig bør jeg svare, så derfor vil jeg gøre det. Men jeg siger det kun til hr. Ole M. Nielsen, for jeg synes, at det er lidt vigtigt. For det, man brugte, var jo ikke miljøspørgsmål. Man talte procedure. Der synes jeg bare, at det var rart at få det at vide, men det forstod jeg så på hr. Ole M. Nielsen.

Så skal jeg selvfølgelig svare hr. Torben Hansen på, om ikke ministeren skulle have fortalt, at det var en halvering. Jo, men nu er der nogle af os, der går ud fra, at man ved, at halvdelen af seks er tre. Og hvis man giver tre, så er det en halvering. Andet var det vel ikke, vil jeg sige til hr. Torben Hansen. Det synes jeg i grunden var underligt. Man giver 3 mio. kr., og kun i 2001 lader man det komme op på 6 mio. kr. Det er fuldstændig korrekt, at det i 2001 første gang kom op på 6 mio. kr.

Så kunne man jo godt have valgt at sige det, ikke for miljøministerens skyld, for det er jo hr. Jørn Dohrmann, der diskuterede det. Men jeg tror da, at de fleste i almindelig lytterenlighed ville have sagt: Nå, det er altså kun i 2001, at den er oppe på 6 mio. kr., og så er den på 3 mio. kr., som den har været hele tiden. Så kan man da i

det mindste gå rundt og sige, at nu giver man det samme, som den socialdemokratisk-radikale regering gjorde i 1997, 1998, 1999, 2000.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Forskellen fra nu og i forhold til tidligere, de bevillinger, der var dér, skyldtes jo netop, at det kom op på 6 mio. kr. efter et klokkeklart ønske fra Vandrådet, som sagde, at man ville have mere forskning. Jeg kan bare konstatere, at det ønske, som man havde fra Vandrådet, der har forstand på det her område, har den nye regering valgt at ignorere. Så får vi altså en halvering af den kvalitet og den forskning, der er inden for det her område. Anderledes kan det ikke være.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 61:

Forslag til folketingsbeslutning om opretholdelse af Vandfonden.

Af Torben Hansen (S) m.fl.
(Fremsat 24/1 2002).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

For et øjeblik siden har vi jo i Folketinget behandlet regeringens forslag om nedlæggelse af bl.a. Vandfonden, og vi må sige i forbindelse med behandlingen af det lovforslag, at det har været regeringens ønske at få ryddet op i den mængde råd, nævn og puljer, som hidtil har eksisteret.